
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 61

Rozeslána dne 1. srpna 1996

Cena Kč 12,-

O B S A H:

206. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 10. července 1996 ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, Zdravotního řádu vydaného nařízením vlády České republiky č. 216/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyhlášky Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 467/1992 Sb., o zdravotní péči poskytované za úhradu, ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 426/1992 Sb., o úhradě léčiv a prostředků zdravotnické techniky, ve znění pozdějších předpisů
207. Vyhláška Ministerstva financí, kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva financí č. 65/1996 Sb., o způsobu vracení daně z přidané hodnoty a spotřebních daní osobám jiných států, které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv
208. Vyhláška Ministerstva kultury o prohlášení území vybraných částí krajinných celků za památkové zóny
209. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Italské republiky o změně Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky o vízových otázkách
210. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Doplnku přílohy k Dohodě mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o zrušení vízové povinnosti
211. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Usnesení č. 1/1996 a č. 2/1996 Smíšeného výboru Evropského hospodářského společenství a Evropského sdružení volného obchodu (EHS – ESVO) k provádění článku 34 (a) přílohy II Úmluvy o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu a Evropským hospodářským společenstvím ze dne 20. května 1987

Opatření ústředních orgánů

Oznamení České národní banky o vydání opatření, kterým se mění opatření České národní banky o kapitálové přiměřenosti bank, a opatření, kterým se mění opatření České národní banky o úvěrové angažovanosti bank

Redakční sdělení o opravě chyb ve vyhlášce č. 190/1996 Sb.

206

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky

Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 10. července 1996 v plénu o návrhu skupiny 43 poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na zrušení:

- a) § 11 odst. 4 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona České národní rady č. 548/1991 Sb.,
- b) § 1, § 2 odst. 2 a 3 a § 13 odst. 3 a 5 zákona České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve znění zákonů č. 161/1993 Sb. a č. 59/1995 Sb.,
- c) Zdravotního řádu vydaného nařízením vlády České republiky č. 216/1992 Sb., ve znění nařízení vlády České republiky č. 50/1993 Sb. a nařízení vlády č. 149/1994 Sb.,
- d) vyhlášky Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 467/1992 Sb., o zdravotní péči poskytované za úhradu, ve znění vyhlášky č. 155/1993 Sb., a
- e) vyhlášky Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 426/1992 Sb., o úhradě léčiv a prostředků zdravotnické techniky, ve znění vyhlášky č. 150/1994 Sb.,

takto:

- a) § 11 odst. 4 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů,
- b) § 1, § 2 odst. 2 a 3 a § 13 odst. 3 a 5 zákona České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů,
- c) Zdravotní řád vydaný nařízením vlády České republiky č. 216/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů,
- d) vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 467/1992 Sb., o zdravotní péči poskytované za úhradu, ve znění pozdějších předpisů, a
- e) vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 426/1992 Sb., o úhradě léčiv a prostředků zdravotnické techniky, ve znění pozdějších předpisů,

se zrušují.

Vykonatelnost tohoto nálezu se odkládá k datu 1. 4. 1997.

Odůvodnění:

Návrhem došlým Ústavnímu soudu České republiky dne 31. 10. 1995 se domáhají navrhovatelé zrušení ustanovení uvedených zákonů, která ukládají vládě České republiky a Ministerstvu zdravotnictví České republiky vydat právní předpisy k provedení zákona ČNR č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Dále navrhuji zrušení v návrhu označených podzákonných právních předpisů, jejichž původcem je vláda České republiky a Ministerstvo zdravotnictví České republiky. Navrhovatelé zastávají názor, že předmětná zákonná ustanovení a podzákonné právní předpisy jsou neústavní, a neústavnost spatřují v jejich rozporu s čl. 2 odst. 2, čl. 4 odst. 1 a 2, čl. 31 a 41 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a čl. 2 odst. 4 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“).

V návrhu dovozují, že meze ústavního práva na bezplatnou zdravotní péči na základě veřejného pojištění, jak je občanům České republiky zajištěna v čl. 31 Listiny, lze stanovit výlučně zákonem a nikoliv dalšími podzákonnými právními předpisy. Nelze tak učinit ani nařízením vlády, i když je vláda České republiky podle čl. 78 Ústavy oprávněna vydávat nařízení k provedení zákona a v jeho mezích, a to i bez výslovného zákonného zmocnění. Tato normativní pravomoc vlády, jak je uvedeno v návrhu, nesmí však být uplatněna v oblasti právních vztahů a při úpravě věcí, které podle speciálního ústavního právního předpisu, kterým je Listina (čl. 3 Ústavy), smějí být upraveny jedině zákonem.

Navrhovatelé dále poukazují na to, že čl. 31 Listiny zaručuje všem občanům základní právo na bezplatnou zdravotní péči. Proto podmínky pro jeho uplatnění a meze, v nichž se ho může občan domáhat, musí být stanoveny v zákoně, zvláště když se právo občana na bezplatné poskytování zdravotní péče změnilo na jeho povinnost poskytovat finanční úhradu za zdravotní péči přímo nebo nepřímo vymezenou podzákonnými právními předpisy.

Povinnosti však mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a při zachování základních práv a svobod (čl. 4 odst. 1 Listiny), což nebylo rovněž splněno.

Navrhovatelé dále uvádějí, že podle čl. 31 Listiny organizační základ tohoto ústavního práva spočívá na veřejném pojištění. Veřejné pojištění bylo upraveno zákonem ČNR č. 550/1991 Sb., ve znění zákonů ČNR č. 592/1992 Sb., č. 10/1993 Sb., č. 15/1993 Sb., zákonů č. 161/1993 Sb., č. 324/1993 Sb., č. 241/1994 Sb., č. 59/1995 Sb. a zákona č. 149/1996 Sb. ze dne 25. 4. 1996, jenž nabyl účinnosti dnem 1. 7. 1996, kterým se novelizuje napadené ustanovení § 13 odst. 3 tak, že se vypouští druhá věta tohoto ustanovení. Původní ustanovení § 1 citovaného zákona upravovalo všeobecné zdravotní pojištění tak, aby na jeho základě mohla být poskytována potřebná zdravotní péče bezplatně, a to v rozsahu stanoveném zákonem a Zdravotním řádem. Zákonnou novelou č. 161/1993 Sb. a nově zákonem č. 59/1995 Sb. byla idea základního práva na bezplatnou zdravotní péči opuštěna a byla zavedena péče plně nebo částečně hrazená zdravotním pojištěním. Navrhovatelé vytýkají zákonu o všeobecném zdravotním pojištění, že sám nedefinuje přesnými normativními znaky obsah a rozsah zdravotní péče plně nebo částečně hrazené, ale že toto rozlišení přenechává úpravě podzákonným právním předpisem (nařízením vlády). Pokud § 2 odst. 2 zákona ČNR č. 550/1991 Sb., ve znění jej doplňujících předpisů, pouze všeobecně rozlišuje tuto péči s ohledem na

- a) charakter postižení zdravotního stavu a
- b) objem finančních zdrojů na úhradu péče,

je druhá podmínka v rozporu s Listinou, která nepodmiňuje poskytování zdravotní péče výsledky ekonomických aktivit zdravotních pojišťoven. Obě výše uvedené podmínky (rozlišovací pojmy) jsou dále neurčité a nemají normativní charakter.

Pokud se týká Zdravotního řádu, který nebyl vydán podle zmocnění v § 2 odst. 2 zákona o všeobecném zdravotním pojištění, ale na základě ústavní delegace podle čl. 78 Ústavy, jeho původní znění vycházelo ze zmocnění stanovit rozsah bezplatné potřebné zdravotní péče a podmínky pro její poskytování. Po změně koncepce poskytování zdravotní péče vláda svým nařízením č. 149/1994 Sb. přenesla povinnost zabezpečování zdravotní péče ze státu na příslušnou zdravotní pojišťovnu, která podle objemu finančních zdrojů a podle bodového hodnocení zdravotního výkonu buď plně, nebo částečně hradí poskytnutou zdravotní péči.

Protože Zdravotní řád a vyhlášky o zdravotní péči poskytované za úhradu a o úhradě léčiv a prostředků zdravotnické techniky tvoří ucelenou kompozici, nestačí z nich podle navrhovatelů vypustit pouze jednotlivá ustanovení, a proto navrhuji zrušení těchto právních předpisů celých, a to dnem 1. 10. 1996.

Navrhovatelé rovněž poukazují na povinnost České republiky respektovat právo každého na dosažení nejvýše dosažitelné úrovně fyzického a duševního zdraví, jak to vyplývá z ustanovení čl. 12 odst. 1 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, vyhlášeného pod č. 120/1976 Sb.

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dopisem svého předsedy PhDr. Milana Uhdeho ze dne 30. listopadu 1995 zaslala Ústavnímu soudu vyjádření, ve kterém se nejprve zaměřila na vyhodnocení čl. 31 Listiny. Uvádí, že základní lidská práva a svobody vypočítává Listina v čl. 5 až 16, popř. též v oddílu druhém hlavy druhé Listiny, která nese název „Lidská práva a základní svobody“ (čl. 4 až 23). Mezi nimi není zahrnuto právo na ochranu zdraví, a proto tedy toto právo spadá pod režim čl. 4 odst. 1 Listiny. Podle znění tohoto článku mohou být povinnosti ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích; z toho se dovozuje, že mohou být stanoveny právními předpisy k provedení zákona, pokud tyto předpisy byly vydány v souladu s příslušným zákonem, s jeho zmocněním a v jeho mezích. Totéž potvrzuje čl. 41 odst. 1 Listiny. Pokud se týká čl. 12 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, ani z něj nelze dovodit, že by splnění těchto závazků bylo nutno realizovat pouze přímou úpravou v zákoně.

Vyjádření dále uvádí, že ani z čl. 31 Listiny ani z citovaného ustanovení Mezinárodního paktu nelze dovodit obecně platný nárok občanů na bezplatnou zdravotní péči, ale pouze na bezplatnou zdravotní péči za podmínek, které stanoví zákon, popř. prováděcí předpis vydaný k jeho provedení a v jeho mezích. Za těchto podmínek může být zohledněn i objem finančních zdrojů na úhradu zdravotní péče.

Zákon č. 20/1966 Sb., v platném znění, v § 11 odst. 4 obsahuje zmocnění pro bližší vymezení zdravotní péče za plnou nebo částečnou úhradu. V zákoně ČNR č. 550/1991 Sb., v platném znění, se stanoví, že Zdravotní řád je závazný pro všechny zdravotní pojišťovny (nikoliv tedy „pouze“ pro všechny zdravotní pojišťovny, jak je uváděno v návrhu), takže lze dovodit, že zavazuje též jiné právnické nebo fyzické osoby.

Ministerstvo zdravotnictví České republiky dopisem ministra PhDr. Jana Stráského ze dne 9. 1. 1996 v příloženém vyjádření považuje za meritum návrhu, zda jsou podzákonné předpisy uvedené v návrhu v rozporu s čl. 31 Listiny. Vychází z konstatování, že právo na bezplatnou zdravotní péči není lidským právem základním. Tento závěr vyvozuje ze skutečnosti, že Listina řadí mezi základní práva pouze ta práva, která jsou

uvedena v hlavě druhé oddílu prvním Listiny. V této souvislosti se proto nelze dovolávat čl. 4 odst. 2 Listiny. Pokud se navrhovatelé ve svém návrhu dovolávají čl. 41 odst. 1 Listiny, potom úplně přehlíží, že slovo „meze“, ve kterých se mohou občané domáhat ústavního práva podle čl. 31 Listiny, se nevztahuje k právu samotnému, nýbrž k oprávnění se tohoto domáhat.

Při hodnocení zákona ČNR č. 550/1991 Sb., v platném znění, se ve vyjádření uvádí, že tento zákon vymezuje rozsah zdravotní péče hrazené ze všeobecného zdravotního pojištění, a to ve svém § 2 odst. 1, 2 a 4, tak, že je samotným zákonem v pozitivním i negativním smyslu vymezen obsah práva na bezplatnou zdravotní péči.

Citovaný zákon obsahuje rovněž zmocnění pro vládu, aby svým nařízením stanovila okruh zdravotní péče plně a částečně hrazené ze všeobecného zdravotního pojištění, a obsahuje pokyny pro vládu, aby rozlišila zdravotní péči podle dvou zákonných kritérií, kterými jsou:

- a) charakter postižení zdravotního stavu a
- b) objem finančních prostředků.

Druhé kritérium vychází z toho, že systém veřejného (všeobecného zdravotního) pojištění je limitován objemem finančních prostředků, které se získávají na základě povinnosti platit pojistné na všeobecné zdravotní pojištění (zákon ČNR č. 592/1992 Sb., v platném znění). To ovšem není totéž, co uvádějí navrhovatelé, že by poskytovaná zdravotní péče měla být podmíněna výsledky ekonomických aktivit zdravotních pojišťoven. Pokud navrhovatelé vyvozují z vyhlášky Ministerstva zdravotnictví ČR č. 426/1992 Sb., že upravuje povinnost finančně se na zdravotní péči podílet, je to nesprávné, neboť povinnost pojištěnce hradit část nákladů zdravotní péče je stanovena zákonem ČNR č. 550/1991 Sb. v § 11 písm. n).

Ústavní soud požádal o stanovisko rovněž vládu České republiky. Dne 7. 4. 1996 zaslala vláda České republiky následující stanovisko:

Podle názoru vlády obecně platí v případech, kdy se svěřuje upravit určitou materii nařízením vlády, že se nařízení vlády musí pohybovat vždy v mezích zákona, od kterého se nesmí odchýlit, může však zákonem vymezenou materii upravit v potřebné míře podrobnosti. To platí i o nařízení vlády ČR č. 216/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Dovolávat se čl. 2 odst. 2, čl. 4 a čl. 41 odst. 1 a 2 Listiny, jakož i čl. 2 odst. 4 Ústavy při výkladu čl. 31 Listiny je podle názoru vlády samoučelné a nesprávné. Tato ustanovení svým obsahem a účelem nesouvisí s meritem návrhu. Čl. 41 Listiny, na který se navrhovatelé ve svém návrhu odvolávají, stanoví pouze, že ústavního práva podle čl. 31 Listiny se může občan České republiky domáhat pouze v mezích zákonů, které upravují poskytování zdravotní péče. Slovo „meze“ se zde však nevztahuje k právu samotnému, nýbrž k oprávnění se práva domáhat.

Navrhovatelé naopak přehlíží čl. 78 a čl. 79 odst. 3 Ústavy, podle kterých jsou vláda a správní úřady oprávněny vydávat v mezích zákona prováděcí právní předpisy. Ze shora uvedeného je tedy zřejmé, že právo na bezplatnou zdravotní péči není lidským právem základním. Tento závěr vyplývá ze skutečnosti, že Listina řadí mezi práva základní pouze ta, která jsou uvedena v její hlavě druhé oddílu prvním, a jako taková jsou výslovně označena. Ani v této souvislosti se proto nelze dovolávat čl. 4 odst. 2 Listiny.

Navrhovatelé se nesprávně domnívají, že Zdravotní řád je závazný toliko pro zdravotní pojišťovny. Povinnost pojištěnce hradit část nákladů zdravotní péče je stanovena zákonem, konkrétně v § 11 písm. n) a o) zákona ČNR č. 550/1991 Sb., a nikoli podzákonnými právními předpisy.

Ústavní soud si rovněž vyžádal těsnopisecké záznamy o schůzích Poslanecké sněmovny, kdy byly projednávány novely k zákonu č. 20/1966 Sb. a k zákonu ČNR č. 550/1991 Sb.

Pro podání návrhu je splněna podmínka aktivní legitimace podle § 64 odst. 1 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, neboť návrh byl podán 43 poslanci.

Vyjádření předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 30. 11. 1995 potvrzuje, že zákony byly schváleny potřebnou většinou poslanců zákonodárných sborů, byly podepsány příslušnými ústavními činiteli a byly řádně vyhlášeny.

Podle čl. 31 Listiny má každý právo na ochranu zdraví. Občané mají na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon.

Ústavní soud České republiky se již v několika nálezech (např. sp. zn. Pl. ÚS 4/95, č. 168/1995 Sb., a sp. zn. Pl. ÚS 32/95, č. 112/1996 Sb.) zabýval povahou jednotlivých kategorií základních práv a svobod obsažených v Listině.

Zejména v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 32/95 vyvodil, že přímo Listinou uvedená rozdílná úprava jednotlivých základních práv umožňuje tvrdit, že zatímco koncepce základních lidských práv je vyjádřena tím, že omezení jakékoli formy těchto práv je možné „bez dalšího“ jen zákonem, práva uvedená v hlavě čtvrté Listiny nazvané „Hospodářská, sociální a kulturní práva“, mezi něž patří i čl. 31, jsou konkretizována výslovně až příslušným zákonem a na jeho základě (v jeho mezích) je možné se těchto práv a svobod domáhat (čl. 41 odst. 1 Listiny).

Pro celkové posouzení návrhu je z hlediska ústavního nutno zkoumat, zda čl. 31 Listiny v plném znění představuje základní právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky na základě veřejného pojištění, nebo zda se jedná o ústavní normu, která má odlišný normativní obsah. Odkazy na pouhé sémantické rozlišení v Listině samy o sobě nemohou obstát, i když sám nadpis hlavy druhé uvádí pouze „Lidská práva...“, ale v podtitulu do oddílu prvního zahrnuje již „Základní lidská práva...“. Pod každým pojmovým znakem nutno rozeznávat jeho normativní obsah. Z tohoto hlediska je skutečností, že Listina zahrnuje v sobě ustanovení o lidských právech, která co do normativního obsahu jsou odlišná.

V prvé řadě jsou to lidská práva, která vyvěrají přímo z lidského bytí, a pouze tato skutečnost je základem vymezení jejich ústavního obsahu a rozsahu. Jedná se o hodnoty, které obsahují základní práva pro uchování integrity člověka a zajištění jeho důstojnosti, jako jsou např. právo na život, nedotknutelnost osoby a osobní svoboda. Takováto práva jsou nezadatelná, nezczizitelná, nepromlčitelná a nezrušitelná (čl. 1 Listiny). Jejich meze mohou být upraveny za podmínek stanovených Listinou a pouze zákonem (čl. 4 odst. 2 Listiny). Jsou to práva základní.

Naproti tomu lidská práva a svobody obsažené v hlavě čtvrté jako „Hospodářská, sociální a kulturní práva“ (sémanticky již bez přívlastku „základní“) vyžadují ke své realizaci součinnosti dalších faktorů; nepůsobí bezprostředně jako práva výše zmíněná. Zcela evidentní je tento fakt u pojednávaného čl. 31 Listiny věty druhé. Právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky je tu zúženo na rozsah veřejného pojištění, a je tedy odkázáno na retribuci pojistných částek. Celá tato hlava čtvrtá ve svém souhrnu je závislá na dosažené hospodářské a sociální úrovni státu a s tím spojené výši životní úrovně. Toto právo spadá pod režim čl. 4 odst. 1 Listiny, kdy povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních lidských práv.

Normativní obsah ústavní normy čl. 31 Listiny je dále omezen čl. 41 odst. 1 Listiny, protože se ho jako práva lze dovolat pouze v mezích zákonů, které tato ustanovení provádějí.

Také je třeba se zabývat otázkou, zda zmocnění uvedené v ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění změn a doplňků, jímž tento zákon přiznává pravomoc, umožňuje zde příkladmo uvedeným subjektům blíže vymezit zdravotní péči za plnou nebo částečnou úhradu, popř. i její výši, a určit, zda takto vymezené skutečnosti jsou v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Jak již bylo konstatováno výše, právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky mají občané na základě veřejného pojištění a za podmínek blíže vymezených zákonem. Jestliže tedy tyto podmínky mohou být upraveny pouze zákonem, je zcela nezbytné, aby i rozsah a způsob jejich poskytování byl vymezen stejným legislativním režimem. Jiná než zákonná úprava by byla porušením Listiny, a tedy i ústavnosti.

Nelze připustit, aby vymezení rozsahu výše poskytované zdravotní péče za plnou nebo částečnou úhradu byla ponechána na úpravě jiným než zákonným právním předpisům. Tím by se sféra ochrany základních práv a svobod dostala pod pravomoc moci výkonné, která k takovým pravomocím není oprávněna.

Navrhované zrušení § 1 zákona ČNR č. 550/1991 Sb., ve znění zákonů č. 161/1993 Sb. a č. 59/1995 Sb., upravuje jednak všeobecné zdravotní pojištění, ale i podmínky, za nichž je na základě tohoto zákona zdravotní péče poskytována. § 2 odst. 2 téhož zákona uvádí, co zahrnuje péči plně nebo částečně hrazenou zdravotním pojištěním, aniž však v odstavci 2 téhož paragrafu přesně definuje meze péče plně či částečně hrazené zdravotním pojištěním. Při určení okruhu péče v těchto dvou rovinách odkazuje citované ustanovení na další podzákonný právní předpis – Zdravotní řád vydaný nařízením vlády ČR č. 216/1992 Sb., ve znění nařízení vlády ČR č. 50/1993 Sb. a nařízení vlády č. 149/1994 Sb. Lze tedy konstatovat, že zákon ČNR č. 550/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, obsahuje vlastně dvojí zmocnění vlády a upravuje základní koncepci zdravotní péče dalšími resortními předpisy. Tento postup odporuje jak Listině, tak i ústavnímu pořádku České republiky, neboť stanovit meze základních práv a svobod občanů lze jen zákonem.

Definovat zákonné vymezení obsahu a rozsahu podmínek a způsob poskytování práva občana na bezplatnou zdravotní péči je možné jen zákonem. Této povinnosti se nemůže zákonodárce zbavit tím, že zplnomocní orgán moci výkonné k vydání právních norem nižší právní síly než zákon, které by určovaly meze těchto základních práv a svobod. Jak již ze shora uvedeného vyplývá, je dosavadní úprava zdravotní péče plně nebo částečně hrazené duplicitně upravena několika právními předpisy, přičemž základní podmínky, rozsah a meze

takto poskytované péče jsou zcela jasně řešeny až resortními vyhláškami (vyhláška Ministerstva zdravotnictví ČR č. 467/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyhláška Ministerstva zdravotnictví ČR č. 426/1992 Sb., ve znění vyhlášky č. 150/1994 Sb. a Zdravotního řádu vydaného nařízením vlády ČR č. 216/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Zákon č. 20/1966 Sb., v platném znění, v § 11 odst. 2, 3, 4, a zákon ČNR č. 550/1991 Sb., v platném znění, v § 2, pozitivně i negativně rámcově vymezují rozsah této péče s jejím rozdělením na zdravotní péči plně nebo částečně hrazenou zdravotním pojištěním. Pojištěncům ve věku do 18 let je hrazena zdravotní péče plně, i když její indikace zní na péči částečně hrazenou. V § 2 odst. 2 zákona ČNR č. 550/1991 Sb., v platném znění, se stanoví, že Zdravotní řád je závazný pro všechny zdravotní pojišťovny. Jeho závaznost však není vztažena na všechny zdravotní pojišťovny výlučně, jak se uvádí v návrhu, a proto není důvodu pro tvrzení, že zavazuje pouze zdravotní pojišťovny, a nikoliv též jiné právnické a fyzické osoby.

Pokud je namítán navrhovatelí rozpor s Listinou v tom, že byl protiústavně ustanoven druhý limitující faktor, tj. objem finančních zdrojů na úhradu zdravotní péče, je tento limitující faktor přímo obsažen v čl. 31 větě druhé Listiny, kdy je nárok občanů na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky vázán na ústavní požadavek a rámec veřejného pojištění. Systém veřejného pojištění je jako každý pojišťovací systém limitován objemem finančních prostředků, který se získává na základě povinnosti platit pojistné na všeobecné zdravotní pojištění podle zákona ČNR č. 592/1992 Sb., v platném znění. To ovšem není shodné s tvrzením navrhovatelů, že poskytovaná zdravotní péče je podmíněna výsledky ekonomických aktivit zdravotních pojišťoven. Takto tvrzená právní podmíněnost dána není.

Navrhovatelé argumentují tvrzením, že Česká republika je povinna respektovat právo každého na dosažení nejvýše dosažitelné úrovně fyzického a duševního zdraví podle čl. 12 odst. 1 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, vyhlášeného pod č. 120/1976 Sb. Zde je třeba uvést, že se jedná o postulát, který podle odstavce 2 citovaného článku se skládá z různých opatření, včetně zlepšení všech stránek vnějších životních podmínek a průmyslové hygieny. Pokud se týká samotné zdravotní péče, je obsažena v ustanovení odstavce 2 písm. d) citovaného článku 12 Mezinárodního paktu, kde se státy zavázaly k vytvoření podmínek, které by zajistily všem lékařskou pomoc a péči v případě nemoci. V tomto ustanovení se nehovoří o bezplatnosti této lékařské pomoci a péče v nemoci. Mezinárodním paktem stanovené podmínky jsou tedy Českou republikou plně zajišťovány.

Za takto konstatovaných skutečností dospělo plénum Ústavního soudu České republiky k závěru, že jak ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 20/1966 Sb., v platném znění, tak i § 1, § 2 odst. 2 a 3 a § 13 odst. 3 a 5 zákona ČNR č. 550/1991 Sb., v platném znění, tak i prováděcí předpisy uvedené v návrhu skupiny poslanců odporují čl. 4 odst. 1 a 2, čl. 31 a 41 Listiny a rovněž čl. 2 odst. 4 Ústavy. Proto je bylo nutno zrušit. Protože nahrazení zrušených předpisů si vyžádá novou legislativní úpravu, která svým rozsahem a složitostí bude časově náročná, byla vykonatelnost nálezů stanovena k 1. 4. 1997.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

JUDr. Kessler v. r.

207

VYHLÁŠKA

Ministerstva financí

ze dne 8. července 1996,

**kteřou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva financí č. 65/1996 Sb.,
o způsobu vrácení daně z přidané hodnoty a spotřebních daní osobám jiných států,
které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv**

Ministerstvo financí po dohodě s Ministerstvem zahraničních věcí stanoví podle § 45 odst. 6 zákona České národní rady č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 133/1995 Sb., a podle § 12 odst. 4 zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 148/1995 Sb.:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva financí č. 65/1996 Sb., o způsobu vrácení daně z přidané hodnoty a spotřebních daní osobám jiných států, které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv, se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 1 se částka „1 000 000 Kč“ nahrazuje částkou „3 000 000 Kč“.

2. § 4 odst. 1 zní:

„(1) Nárok na vrácení daně uplatní oprávněné osoby podle § 1 v daňovém přiznání, které se podává na tiskopise vydaném Ministerstvem financí. Diplomatické mise, zvláštní mise, konzulární úřady cizích států a mezinárodní organizace podávají daňové přiznání vždy jednou za uplynulý kalendářní měsíc, nejpozději do konce měsíce následujícího po tomto měsíci. Fyzické osoby jiných států, požívají-li výsad a imunit podle mezinárodních smluv, podávají daňové přiznání vždy jednou za uplynulé kalendářní čtvrtletí, nejpozději do konce měsíce následujícího po čtvrtletí.“

3. V § 4 odst. 1 se zrušuje odkaz č. 3) a dosavadní odkazy č. 4) a 5) se označují jako odkazy č. 3) a 4).

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Kočárník** CSc. v. r.

208

VYHLÁŠKA

Ministerstva kultury

ze dne 1. července 1996

o prohlášení území vybraných částí krajinných celků za památkové zóny

Ministerstvo kultury stanoví podle § 6 odst. 1 zákona České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona České národní rady č. 425/1990 Sb.:

§ 1

Území částí krajinných celků Osovsko (okres Beroun), Žehušicko (okres Kutná Hora), Libějovicko-Lomecko (okres Strakonice), Novohradsko (okres České Budějovice), Orlicko (okres Písek), Římovsko (okres České Budějovice), Chudenicko (okres Klatovy a okres Domažlice), Plasko (okres Plzeň-sever), Valečsko (okres Karlovy Vary a okres Louny), Lembersko (okres Česká Lípa), Zahrádecko (okres Česká Lípa), Slatiňansko-Slavicko (okres Chrudim), Náměštsko (okres Třebíč) a historická prostředí území bojiště bitvy u Přestanova, Chlumce a Varvažova (okres Ústí nad Labem a okres Teplice) a území bojiště bitvy u Hradce Králové (okres Hradec Králové) se prohlašují za památkové zóny (dále jen „zóny“).

§ 2

Hranice území zón jsou vymezeny v příloze této vyhlášky a jsou vyznačeny v mapách, které jsou uloženy u Ministerstva kultury, Státního ústavu památkové péče v Praze a dále u okresních úřadů, Památkového ústavu středních Čech, Památkového ústavu v Brně, Památkového ústavu v Českých Budějovicích, Památkového ústavu v Pardubicích, Památkového ústavu v Plzni, Památkového ústavu v Ústí nad Labem podle jejich územní působnosti a současně u obcí, na jejichž území se zóny nacházejí.

§ 3

K zajištění ochrany částí krajinného celku a historických prostředí, které se sídly, architektonickými soubory, jednotlivými památkovými objekty, strukturou pozemků, komunikacemi, vodními plochami, vodními toky, trvalými porosty a realizovanými kompozičními záměry v krajině vykazují významné kulturní hodnoty, slouží rozhodnutí a opatření orgánů státní památkové péče, jakož i jiných orgánů státní správy podle zvláštních předpisů,¹⁾ ve kterých se respektují:

- a) výsledky stavebně historických, urbanistických, archeologických a památkových průzkumů, rozborů a výzkumů území a výsledky rozborů biologické složky území,
- b) výsledky stavebně historických a restaurátorských průzkumů jednotlivých objektů,
- c) hodnoty historického prostředí zóny ve vztahu k využití dotčených objektů, prostorů a částí území a k zachování a obnově historických dřevin,
- d) historický charakter, vzájemné prostorové uspořádání, krajinné dominanty a měřítko jednotlivých objektů, sídelních útvarů a krajiny,
- e) ochrana archeologických nálezů.

§ 4

Hranice zón uvedených v § 1 se vyznačí v příslušné územně plánovací dokumentaci a v územně plánovacích podkladech pro její pořízení, popřípadě při pořízování jejich změn a doplňků.

§ 5

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Tigrid v. r.

¹⁾ Např. zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

OSOVSKO (okres Beroun)

Hranice památkové zóny krajinného celku Osovsko začíná na severozápadě, na křižovatce silnice spojující obce Bykoš a Lážovice s polní cestou do osady Lážovičky. Od této křižovatky vede po polní cestě do Lážoviček a dál do obce Všeradice. Obec obchází po západním a severním okraji zastavěného území a pokračuje až k silnici spojující obce Všeradice – Nesvačily. Po silnici vede k okraji zastavěného území obce Nesvačily. Na jižní straně obce přechází na cestu vedoucí k železniční zastávce Nesvačily. Hranice dále vede po železniční trati k železniční zastávce Všeradice. Zde mění směr k jihovýchodu a po silnici vede k rozcestí silnic mezi obcemi Vižina – Drahlovice a po cestě až k rybníčku na kraji lesa. Po okraji lesa směřuje hranice k západu a přechází na polní cestu vedoucí pod obcí Vižina, po které vede až k železniční trati. Po ní pokračuje k můstku přes železniční trať a podél západní hranice katastrálního území obcí Skřípěl a Lážovice vede do východního bodu na křižovatce silnice a polní cesty u osady Lážovičky.

ŽEHUŠICKO (okres Kutná Hora)

Hranice památkové zóny krajinného celku Žehušicko začíná na severovýchodní straně katastrálního území obce Svatý Mikuláš na silnici Svatý Mikuláš – Kobylnice na mostku přes Lanžhotský potok. Vede jihovýchodním směrem po severovýchodní hranici katastrálního území Svatý Mikuláš k silnici Habrkovice – Rohozec. Po silnici směřuje hranice k jihu na zastavěný okraj obce Rohozec. Podél zastavěného okraje obce pokračuje hranice po silnici k přemostění s říčkou Brslenkou. Od mostku pokračuje korytem potoka směrem k východu k soutoku s řekou Doubravou. Hranice mění směr k jihu, korytem řeky Doubravy pokračuje k můstku ke křížení silnice ze Žehušic do Borku. Pokračuje po severní hranici katastrálních území Žehušice, Bojmany a Vlačice před obec Zbyslav. Zde hranice mění směr a obrací se k západu podél silnice spojující obce Zbyslav – Vlačice. Podél silnice pokračuje směrem na západ ke křižovatce silnic u obce Vlačice. Pokračuje po cestě, severozápadním směrem, k obci Druhanice. Po jižním okraji obchází Druhanice a po překročení silnice Chotusice – Druhanice směřuje k severozápadu po jižní hranici katastrálního území Žehušice k silnici, která vede do obce Chotusice. Obec obchází podél severního okraje a po cestě směřuje ke křižovatce cest, kde se láme jihozápadním směrem, a dále vede po cestě k okraji obce Jakub. Podél severního okraje osady Jakub pokračuje k západu k silnici směřující k vodnímu toku Klejnárka. Z rozcestí s polní cestou pokračuje k Ovčáreckému rybníku. Po hrázi ubíhá k potoku přivádějícímu vodu do rybníka. Korytem potoka směřuje k severu k ústí do říčky Klejnárka. Po silnici 327 pokračuje k severu k rozcestí. Z rozcestí směřuje stále k severovýchodu po silnici, která vede směrem k obci Svatá Kateřina. V lokalitě Na Kačínách hranice mění směr k jihovýchodu a po silnici směřuje k zastavěnému okraji obce Svatý Mikuláš. Podél severozápadního okraje obce pokračuje k silnici spojující Svatý Mikuláš s obcí Kobylnice k východnímu bodu zóny u mostku přes Lanžhotský potok.

LIBĚJOVICKO-LOMECKO (okres Strakonice)

Hranice památkové zóny krajinného celku Libějovicko-Lomecko začíná na severovýchodě u křižovatky silnice Vodňany – České Budějovice se silnicí do obce Černěves. Hranice pokračuje podél silnice směrem k Českým Budějovicím ke křížení s železniční tratí. Odtud pokračuje jihozápadním směrem podél železniční tratě. Nad rybníkem Rabinec přechází do koryta potoka. Pokračuje proti proudu k silnici spojující Krtely a Truskovice. Podél silnice vede k severozápadu, okolo obce Krtely, k rozcestí pod vrchem Lomec. Hranice se zde odklání vlevo a po silnici směřuje k severozápadu. Pod obcí Truskovice pokračuje po silnici k východnímu zastavěnému okraji obce. Po východním okraji zastavěného území obce směřuje k severu, přechází na silnici a směřuje k obci Chelčice. Obec obchází západní stranou zastavěným okrajem obce a po silnici severním směrem vede do Vodňan, k železniční trati. Hranice památkové zóny se ztotožňuje s hranicí městské památkové zóny Vodňany. Po železniční trati pokračuje ke křížení železniční tratě se silnicí Vodňany – Újezd. Podél silnice směřuje k jihovýchodu, obchází východním okrajem zastavěného území obce Újezd a po silnici pokračuje k počátečnímu bodu, křižovatce cest u kóty 420.

NOVOHRADSKO (okres České Budějovice)

Hranice památkové zóny krajinného celku Novohradsko začíná na jihu v průsečíku státní hranice s Novo-

hradským potokem. Po toku potoka vede západním směrem k Zevlovu rybníku. Probíhá po jeho jižním břehu, při styku s Veverským potokem pokračuje korytem tohoto potoka jižním směrem do místa křížení s lesní cestou, severně od osady Veverčí. Po lesní cestě směřuje hranice k jihovýchodu k lokalitě Vyhličky, kde se napojuje na jižní hranici katastrálního území Světví. Pokračuje po jižní hranici katastrálního území Svěbohy k silnici Horní Stropnice – Svěbohy, po které míří k obci Svěbohy a po jejím zastavěném východním a severním okraji pokračuje ke křížení s polní cestou vedoucí po hrázi Nového rybníka směrem k severu. V místě křížení s potokem vytékajícím z Nového rybníka pokračuje hranice korytem tohoto potoka k rybníku Kartáčník, sleduje jeho jihozápadní břeh ke strouze přitékající od obce Božejov. Korytem strouhy hranice pokračuje na okraj obce Božejov, kterou po východní a severní straně obchází až k silnici spojující obce Božejov – Žár. Po silnici hranice směřuje k zastavěnému území obce Žár, kterou obchází po západním a severním okraji zastavěného území korytu Žárského potoka. Hranice pokračuje po severní hranici katastrálního území obce Žár a západní a severní hranici obce Údolí u Nových Hradů. Přechází železniční trať České Budějovice – České Velenice a pokračuje k lesní cestě s názvem Třeboňská alej. Hranice probíhá ve vzdálenosti 20 m od paty stromů Třeboňské aleje v celé délce aleje lesním porostem směrem k severu až k severní hranici katastrálního území Těšínov. Podél této hranice se stáčí k východu ke křížení se silnicí Šalmovice – Jakule. Po silnici směřuje k jihovýchodu k železniční trati v obci Jakule. Hranice pokračuje po železniční trati na jihovýchod, kde se stáčí k jihu po východní hranici katastrálního území obce Nakolice, a dále vede ke státní hranici. Probíhá po této hranici směrem na západ až do výchozího bodu.

ORLICKO (okres Písek)

Hranice památkové zóny krajinného celku Orlicko začíná na severu u křižovatky silnice spojující obce Kožlí u Orlíka – Kozárovce se silnicí směřující k vodní nádrži Orlík. Hranice směřuje po silnici východním směrem. Po okraji lesa v lokalitě V kopaninách se stáčí k jihovýchodu a probíhá k vodní hladině nádrže. Hranice sleduje vodní hladinu nádrže jihovýchodním směrem. V úrovni obce Staré Sedlo pokračuje starou úvozovou, dnes zčásti zatopenou cestou, na východní okraj obce ke kótě 402. Dále pokračuje po okraji silnice směrem k severu, vede severně od obce Staré Sedlo. Přechází silnici, směřuje k obci a po jejím okraji vede k cestě, po které pokračuje západním směrem k okraji lesa. Po okraji lesa směřuje k západu k rybníku Sáček. Ten obchází na jižní straně k hranici vodárenského pásma. Po hranici pásma probíhá k okraji lesního celku Sosnovec. Sleduje zalesněný okraj a pokračuje ke křížení s lesní cestou. Dále hranice pokračuje cestou směřující k západu, přechází po hrázi bezejmenného rybníčku a pokračuje k rybníku Plzava. Rybník hranice obchází po jižním břehu, překračuje jeho přítok a napojuje se na lesní cestu směřující severovýchodním směrem k okraji lesního celku Vávrovky. Dál pokračuje po okraji lesa k silnici spojující obec Lety s obcemi Kožlí nad Vltavou a Orlík nad Vltavou. Po překročení silnice hranice pokračuje po lesní cestě směrem k severozápadu. Lesní cestou hranice směřuje na severozápad. Před přítokem rybníka Bohce mění směr k severovýchodu a lesní cestou vede k silnici mezi obcemi Kozárovce – Kožlí nad Orlíkem. V tomto místě hranice mění směr k severozápadu a po silnici se vrací do výchozího bodu.

ŘÍMOVSKO (okres České Budějovice)

Hranice památkové zóny krajinného celku Římovsko začíná na severu, u mostku na silnici spojující obce Římov – Straňany. Potokem pokračuje na jihozápadní břeh řeky Malše, kde mění směr k jihovýchodu, a směřuje k přemostění řeky mezi obcemi Římov – Pašínovice. Přechází po mostě na pravý břeh řeky a pokračuje po jejím břehu na jih. Dále sleduje okraj lesa ke křížení s polní cestou, po které pokračuje směrem na jih k silnici na hrázi údolní nádrže Římov. Přechází po severní straně silnice hráz, obrací se k severu a po hraně přepadového kanálu pokračuje na okraj lesního porostu pod obcí Římov. Krátkým úsekem po okraji lesa směřuje k jihu. Hranice sleduje okraj lesa k lesní cestě (pod oplocením zahrad). Po této cestě směřuje na sever k uličce procházející mezi zahradami. Dále pokračuje směrem na západ k západnímu okraji náměstí. Po západním okraji náměstí probíhá k silnici na severním okraji náměstí. Po této silnici směřuje na západ ke křížení s polní cestou. Po cestě směřuje k severu okolo Římovského rybníka k hrázi Nového rybníka. Hranice v místě potoka vytékajícího z rybníka mění směr k východu a pokračuje dále korytem potoka k výchozímu bodu.

CHUDENICKO (okres Domažlice a okres Klatovy)

Hranice památkové zóny krajinného celku Chudenicko začíná na severu obce Kaničky na silnici Chocomyšl – Kaničky – Zichov. Před obcí Zichov se stáčí na východ podél jižního okraje obce, přechází potok a vede k polní

cestě a po ní směrem k obci Výšensko ke kótě 476 (v lokalitě Karlovy). V tomto místě hranice přechází na lesní cestu a směřuje k jihovýchodu k potoku, po kterém vede k severovýchodu k mostku přes Chudenický potok. Přechází do koryta potoka, mění směr k jihovýchodu a pokračuje k mostku u silnice spojující Chudenice s Býšovem. Podél silnice směřuje k severovýchodu. Za obcí Býšov, v místě vyústění lesní cesty, v lokalitě Farský les, přechází hranice na tuto cestu a směřuje po ní k hranici katastrálního území. Pokračuje po hranici katastrálního území až k silnici Chudenice – Chlumská, přechází ji a podél lesa se dostává na lesní cestu. Krátkým úsekem vede k východu a korytem Bělýšovského potoka vede k můstku na silnici Slatina – Chudenice, po které pokračuje až k obci Slatina. Obec obchází po jejím západním okraji, přechází silnici Slatina – Lučice a pokračuje jižním směrem po polní cestě k Bezpravickému potoku. Jeho korytem směřuje k západu. Ze soutoku s dalším potokem pokračuje hranice jeho korytem k jihozápadu až k silnici vedoucí k obci Lučice. Silnice je osázena alejí stromů. Hranice proto probíhá ve vzdálenosti 20 m od paty stromů východním směrem od okraje silnice a míří k jihu. Na rozcestí v lokalitě Farská hůrka obrací směr k severozápadu a podél silnice míří ke křižovatce se silnicí vedoucí do osady Pušperk. Obec obchází severním zastavěným okrajem, přechází na lesní cestu pod zříceninou hradu Pušperk, po které pokračuje k okraji lesa. Krátkým úsekem po polní cestě pokračuje k okraji lesního celku Zadní polinky. Okrajem lesa směřuje k severu a severozápadu k silnici vedoucí do obce Bezpravovice. Podél silnice míří k zastavěnému okraji obce Bezpravovice, kterou obchází podél jejího jižního, východního a severního okraje. Ze severního okraje obce pokračuje krátkým úsekem po silnici k rozcestí s cestou, která probíhá podél okraje lesa (v lokalitě Rovce). Okrajem lesa směřuje k severu k silnici mezi obce Chocomyšl – Lučice. Přechází silnici a podél okraje lesa směřuje ke korytu bezejmenného potoka. Přechází do koryta potoka, směřuje k severozápadu, k rybníku v lokalitě Pod lískovcem. Obchází rybník a obec Kaničky po východním okraji obce a vrací se do výchozího bodu.

PLASKO (okres Plzeň-sever)

Hranice památkové zóny krajinného celku Plasko začíná na jejím západním okraji při soutoku řeky Střely s potokem tekoucím ze strže zvané Peklo na severozápadním okraji plaské kotliny. Hranice probíhá severním směrem proti toku potoka k silnici Plasy – Horní Hradiště a po ní pokračuje ve směru na Horní Hradiště až do místa, kde se silnice odklání od lesa. Dále hranice sleduje západní okraj lesního porostu nad strží Peklo a pak vede severním směrem na kótu 481 Na hůrce. Z tohoto místa hranice pokračuje východním směrem po silnici Horní Hradiště – Zebnice. Obec Zebnici obchází podél západního zastavěného území obce a pokračuje dále po ní přes osady Sokolka a Rouda k pravostranné odbočce na lesní cestu. Hranice probíhá po této lesní cestě jihovýchodním směrem až ke křížení s lesní cestou vedoucí jižním směrem pod západním vrcholem Spálené hory (kóta 514) na silnici k obci Babina. Hranice vede dále po silnici jižním směrem k jejímu křížení s Nebřezinským potokem na severním okraji obce Babina, kterou obchází po západním okraji zastavěného území zpět k Nebřezinskému potoku. Dále pokračuje Nebřezinským potokem před obec Nebřeziny. Obec obchází po jejím východním, severním a západním zastavěném území a vede zpět k řece Střele. Překračuje řeku a po jejím pravém břehu pokračuje proti proudu k začátku sevřeného údolí mezi vrchem Špitál (kóta 410) a lesní výšeninou Panholec. Odtud hranice směřuje jihozápadním směrem po spádnicí k železniční trati a po ní ve směru na Plzeň pokračuje k lesní cestě nad strží před železničním mostem přes Rybnický potok. Hranice vede lesní cestou až k silnici Rybnice – Plasy a po této silnici směrem na Rybnici k odbočce, kterou pokračuje lesem na severní okraj sportovního letiště. Zde hranice překračuje silnici spojující Plasy s letištěm a pokračuje k lesu. Sleduje dále východní okraj lesa přes kótu 405 a směřuje do místa křížení Lomanského potoka, železniční trati (viadukt) a silnice Plasy – Lomany. Z tohoto místa se hranice po východním okraji lesního celku Bor kolem místního koupaliště vrací do výchozího bodu.

VALEČSKO (okres Karlovy Vary a okres Louny)

Hranice památkové zóny krajinného celku Valečsko začíná na severozápadě u hájovny Sklárna. Po hranici katastrálního území, které se později napojuje na lesní cestu, směřuje k východu, k okraji lesa. Okrajem lesa směřuje k severozápadu k lokalitě pod Šibeničním vrchem. Přechází Mlýnecký potok a západním okrajem lesa podél potoka míří k jihovýchodu. Od můstku pokračuje přes vrch Jedliny do osady Ořkov. Z této lokality pokračuje východním směrem po polní cestě k osadě Hlina a dále k obci Vrbíčka. Obec obchází jižním zastavěným okrajem obce. Na východním okraji obce přechází na polní cestu směřující k osadě Dvůrek. Před obcí mění směr, obchází osadu po jižní straně a pokračuje k jihu polní cestou, překračuje Vrbíčský potok, míří k silnici Mlýnce – Skýtaly, překračuje ji, vede k Mlýneckému potoku, podél kterého vede k obci Skýtaly. Východním okrajem zastavěného území míří k jihozápadu po polní cestě k obci Dolní a Horní Záhoří. Podél západního zastavěného okraje území obec obchází a po silnici vede k obci Nahořečice. Podél její severní a západní strany se dostává k Petrovu mlýnu a dále ke křižovatce silnic Nahořečice – Libkovice a Libkovice – Kostrčany. Zde mění

směr k severozápadu a podél silnice směřuje k obci Kostrčany. Z jižního okraje obce odbočuje na polní cestu a vede po ní na severní kraj obce Vrbice k silnici Vrbice – Bělá. Podél silnice míří k severozápadu k osadě Bělá, kde přechází na místní cestu a vrací se po ní do počátečního bodu.

AREÁL BOJIŠTĚ BITVY U PŘESTANOVA, CHLUMCE A VARVAŽOVA (okres Ústí nad Labem a okres Teplice)

Hranice památkové zóny krajinného celku Přestanov-Chlumeč-Varvažov začíná v obci Varvažov v místech křížení silnice 248 s potokem a pokračuje jižně podél potoka na křižovatku se silnicí I/13, kterou přetíná v prostoru zástavby, pokračuje souběžně s touto silnicí až na západní hranu bývalého lomu a po jeho západní hranici směrem k obci Chlumeč až k potoku. Pokračuje podél něho a severní strany rybníka, obchází zámecký rybník po jeho východní straně a pokračuje jižním směrem k oplocení pozemku areálu zahradnictví, který sleduje až na křižovatku silnic. Odtud pokračuje jihovýchodním směrem po silnici na křižovatku silnice E 442. Zde se lomí, dále sleduje silnici E 442 severozápadním směrem, na křižovatce se silnicí I/13 (Teplice – Děčín) se opět lomí a sleduje ji jihozápadním směrem až na východní okraj obce Soběchleby v okrese Teplice. Obec obchází po severovýchodní hranici a pokračuje po místní komunikaci (Soběchleby – Unčín) severním směrem k obci Unčín. Vede podél východní strany obce, přetíná silnici 253, pokračuje dále po východní straně obce až k železniční trati Krupka – Telnice. Železniční trať tvoří dále severní hranici krajinné památkové zóny v celém úseku až ke Ždírnickému potoku, kde zahrnuje obchvatem pozemek s pomníkem, a dále sleduje železniční trať až k polní cestě před obcí Varvažov. Zde se hranice lomí východním směrem a podél potoka pokračuje až na silnici 248, kde se hranice památkové zóny uzavírá.

LEMBERSKO (okres Česká Lípa)

Hranice památkové zóny krajinného celku Lembersko začíná na východní okraji obce Kněžičky na silnici spojující Kněžičky s obcí Lvová. Pokračuje východním směrem po této silnici (po hranici katastrálního území) a dále po vrstevnici lesního porostu ke kótě 350, kterou obchází až k silnici Lvová – Rynoltice, a pokračuje po východní hranici katastrálního území obce Lvová a dále po lesní cestě k osadě Kunová. Pokračuje jižně na kótu 411, dále po úvozové cestě ke kótě 388. Zde se ostře stáčí západním směrem po účelové cestě a dále severozápadně k hranici lesa. Z této hranice pokračuje nejprve jižním a následně po hranici lesa západním směrem po okraji lesa až k Markvartickému rybníku. Prochází po jeho hrázi, odbočuje na sever po jeho břehu cca 60 metrů, odbočuje severozápadně v hranicích zástavby až na silnici Jablonné v Podještědí – Lvová. Silnice tvoří hranici zóny až k propusti Kněžického potoka. Ten tvoří hranici zóny až k silnici Děčín – Liberec. Po této silnici probíhá cca 50 metrů jihozápadním směrem, odbočuje na sever, obchází Černý rybník. Dále hranici zóny tvoří Kněžický potok a silnice, po níž prochází obcí Kněžičky, protíná silnici Lvová – Kněžičky a stáčí se východně k výchozímu místu, kde se hranice zóny uzavírá.

ZAHRÁDECKO (okres Česká Lípa)

Hranice památkové zóny krajinného celku Zahrádecko začíná v osadě Nový Dvůr na mostku polní cesty přes Robečský potok. Pokračuje východním směrem po hranicích katastrálního území Zahrádky, protíná silnici 291 Česká Lípa – Zahrádky, pokračuje po hranicích katastrálního území a dále po severovýchodním břehu Novozámeckého rybníka až do obce Jestřebí-Provodín, kterou prochází až k silnici Provodín – Jestřebí. Zde se lomí k jihozápadu a po této silnici směřuje do Jestřebí. Na křižovatce se silnicí I/291 se lomí a pokračuje po ní ve směru Zahrádky. Za kótou 261 se opět lomí a pokračuje po hranicích katastrálních území Zahrádky a Šváby k osadě Kozí Roh. Odtud pokračuje po silnici do obce Holany. Obec obchází po jižní hranici zastavěného území a navazuje na silnici Holany – Blíževedly. Sleduje tuto silnici západním směrem, přetíná potok napájející dolanský rybník a po cca 50 metrech v zatáčce silnice odbočuje hranice směrem severním. Pokračuje po hranici katastrálního území Stvolínky na kótu 335, zde se opětovně stáčí po polní cestě směrem severním k obci Stvolínky, překračuje železniční trať Stvolínky – Zahrádky po silnici k mostku přes Bobří potok. Obchází východní část obce až k silnici Stvolínky – Zahrádky a východním směrem pokračuje k Nebeskému rybníku. Sleduje jeho severozápadní a severní břeh až ke vtoku potoka v severovýchodní části rybníka, prochází skalní rozsedlinou a vrací se na silnici, kterou kolmo přetíná, a pokračuje po silnici směrem jihovýchodním. V místech podchodu železniční tratě odbočuje směrem východním a sleduje těleso železniční tratě až před železniční stanicí Zahrádky na hranici katastrálního území Zahrádky. Zde se lomí k severu a pokračuje po hranici katastrálního území až do osady Nový Dvůr, kde se hranice zóny uzavírá.

AREÁL BOJIŠTĚ BITVY U HRADCE KRÁLOVÉ (okres Hradec Králové)

Hranice památkové zóny krajinného celku u Hradce Králové začíná na severozápadě u obce Hněvčeves na železničním mostu přes říčku Bystřici. Podél železniční trati hranice směřuje k východu k železniční stanici Sendražice. Od železniční stanice pokračuje směrem k jihu ke kótě 259 a dále po silnici k obci Sendražice. Pokračuje dále po silnici spojující obce Sendražice – Nedělišťe k jihozápadu. Obec obchází východním okrajem zastavěného území. Z rozcestí silnic, při jižním okraji obce, hranice ubíhá k jihu podél silnice ke křižovatce východně od obce Světí. Obec Světí obchází východní stranou. Pokračuje k jihu po silnici k obci Bříza. Obec Břízu obchází rovněž východním okrajem a pokračuje po silnici směrem k obci Chaloupky. Podél západní strany míjí obec Chaloupky a vede k rozcestí u obce Charbuzice. Vede k této obci, obchází ji podél jižního okraje a po cestě pokračuje k obci Stěžířky. Směřuje po silnici k západu až k rozcestí, odkud vede k obci Horní Příim. Tu obchází podél jejího jižního okraje a po cestě pokračuje k silnici spojující obce Nový Příim a Dolní Příim. Vede k obci Dolní Příim, před obcí se stáčí k západu na silnici, která směřuje k obci Lubno. Za můstkem přes Radostovský potok se stáčí k severu a po cestě pokračuje k obci Popovice. Obec obchází podél západní strany obce a po silnici pokračuje k obci Třesovice. Opět obchází obec podél jejího západního okraje, pokračuje ke křižovatce a odbočuje na silnici směrem k obci Mokrovousy. Opět obchází obec podél západního zastavěného okraje obce a po silnici směřuje k obci Dohalice. Přechází železniční trať a stáčí se k západu, vede kolem obce Sadová k silnici I/35 Hradec Králové – Jičín a podél západního a severního okraje obcí Sadová, Sovětice a Hněvčeves míří k výchozímu bodu u železničního mostu přes říčku Bystřici.

SLATIŇANSKO-SLAVICKO (okres Chrudim)

Hranice památkové zóny krajinného celku Slatiňansko-Slavicko začíná jižně od obce Slatiňany, v místě křížení silnice I/37 Slatiňany – Nasavrky s řekou Chrudimkou. Hranice směřuje k jihu podél této silnice. Obec Vysounín hranice obchází západním okrajem a na jižním okraji opět pokračuje po státní silnici k jihu. Obec Pila u Libáně, Libán a Drahotice hranice obchází západním okrajem obcí. Před obcí Nasavrky přechází ze silnice I/37 na silnici, která vede kolem bývalého pivovaru, na náměstí. Odtud Strádovskou ulicí k potoku Debrný a dále proti toku potoka Debrný až k silnici II/337 před obec Hodonín. Z východního okraje obce pokračuje podél jižního okraje zastavěného území k obci Libkov. Před obcí Libkov mění směr na severozápad po západní hranici katastrálního území obce České Lhotice, Licibořice a Smrkový Týnec. Po západním okraji zastavěného území obce Lipina směřuje k severnímu kraji, kde přechází na silnici spojující obce Lipina – Rabštejn. Z jižního okraje obce Rabštejn hranice pokračuje po západním zastavěném okraji opět k silnici směřující do obce Rabštejnská Lhota. Obec obchází severozápadním okrajem. Po silnici, ze severního okraje obce, probíhá hranice ke křižovatce silnic mezi obcemi Sobětuchy – Slatiňany. Pokračuje po silnici k řece Chrudimce a podél řeky Chrudimky vede až k silnici Slatiňany – Nasavrky, kde je výchozí bod.

NÁMĚŠŤSKO (okres Třebíč)

Hranice památkové zóny krajinného celku Náměšťsko začíná na severozápadním okraji v Náměšti nad Oslavou v ohbí silnice (u lokality Nad zámekem). Vede podél silnice směrem na severovýchod a dále na severozápad ke kraji lesa zv. Baba, mění směr na severovýchod a vede ke kótě 461 na křižovatku silnic Náměšť nad Oslavou – Jinošov. Pokračuje podél silnice severovýchodním směrem a před obcí Jinošov mění směr na jihovýchod a pokračuje dále podél ohradní zdi objektu zámku s parkem Schönwald. Pokračuje jižním směrem po cestě kolem bažantnice u zámku. Napojuje se na další cestu v lokalitě Na kopci a pokračuje západním směrem k silnici Jinošov – Kralice nad Oslavou. Podél této silnice směřuje k jihu k obci Kralice nad Oslavou. V místě křížení silnice s potokem vytékajícím z rybníka vede hranice krátce tímto potokem. Dále obchází obec Kralice nad Oslavou východně podél zastavěného okraje (mimo areál sloužící zemědělským činnostem). V místě křížení silnice Náměšť nad Oslavou – Rapotice s Jinošovským potokem pokračuje hranice korytem tohoto potoka až ke křížení s železniční tratí Brno – Třebíč. Dále pokračuje jižně pod obcí Kralice nad Oslavou západním směrem podél železniční trati. V bodě křížení železniční tratě se silnicí Náměšť nad Oslavou – Březník přechází hranice na tuto silnici, kterou pokračuje směrem k Náměšti nad Oslavou, východně míjí Velkopolský dvůr s alejemi a lokalitu U hájenky. Pokračuje západním směrem a při křížení se silnicí Brno – Třebíč pokračuje podél této silnice, odbočuje na silnici, která východně míjí náměšťskou oboru, zámek s parkem, a v lese Nad zámekem se napojuje k výchozímu bodu.

209**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že výměnou dopisů ze dne 4. července 1991 byla v Praze sjednána Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Italské republiky o změně Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky o vízových otázkách ze dne 29. března 1990, vyhlášené pod č. 223/1990 Sb.

Tato dohoda vstoupila v platnost dnem 15. července 1991.

Do textu českého a italského dopisu lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí.

210**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že výměnou nót ze dne 31. prosince 1993 byl v Praze sjednán Doplněk přílohy k Dohodě mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o zrušení vízové povinnosti ze dne 29. října 1992, vyhlášené pod č. 149/1993 Sb.

S odvoláním na článek 7 Dohody bylo sjednáno doplnění „Přílohy k Dohodě mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o zrušení vízové povinnosti“ o body:

- m) občanský průkaz Československé socialistické republiky,
- n) občanský průkaz Československé republiky.

Doplněk vstoupil v platnost dnem 31. prosince 1993.

Do textu české a slovenské nóty lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu vnitra.

211**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 5. července 1996 byla v Bruselu přijata Smíšeným výborem Evropského hospodářského společenství a Evropského sdružení volného obchodu (EHS – ESVO) Usnesení č. 1/1996 a č. 2/1996 k provádění článku 34 (a) přílohy II Úmluvy o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu a Evropským hospodářským společenstvím ze dne 20. května 1987.¹⁾

Usnesení č. 1 a č. 2 vstoupila v platnost dnem 5. července 1996 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Českou republiku. Usnesení budou prováděna od 1. srpna 1996 po dobu šesti měsíců.

Do textu usnesení lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí, Ministerstvu financí – Generálním ředitelství cel, oblastních celních úřadech a celních úřadech.

1) Úmluva o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím ze dne 20. května 1987 byla vyhlášena pod č. 179/1996 Sb.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Česká národní banka

vydala podle § 15 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách,

1. opatření č. 4 ze dne 3. července 1996, kterým se mění opatření České národní banky č. 3 ze dne 5. října 1995 o kapitálové přiměřenosti bank,
2. opatření č. 5 ze dne 3. července 1996, kterým se mění opatření České národní banky č. 4 ze dne 5. října 1995 o úvěrové angažovanosti bank.

Opatření nabyla účinnosti dnem 12. července 1996.

Opatření České národní banky č. 4/1996 a č. 5/1996 jsou uveřejněna ve Věstníku České národní banky v částce 10, ročník 1996, vydané dne 12. července 1996. Lze do nich nahlédnout v ústředí a pobočkách České národní banky.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ
o opravě chyb

ve vyhlášce Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 190/1996 Sb.,
kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem,
ve znění zákona č. 210/1993 Sb. a zákona č. 90/1996 Sb., a zákon České národní rady č. 344/1992 Sb.,
o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb.

V bodu 1 přílohy u kódu 13 v charakteristice má
písmeno b) správně znít:

„b) nádvoří podle § 1 odst. 2 písm. a) této vyhlášky;“,

v tabulce bodu 9.2 přílohy má řádek poř. číslo 1.05
správně znít:

Poř.číslo	Předmět	Značka	Příklady použití	Poznámka
1.05	Hraniční znak podle § 85 odst. 1	o:::1,0		v náčrtu 0::: 1,5

v tabulce bodu 9.3 přílohy mají řádky poř. čísla 2.21 až 2.27 správně znít:

Poř.číslo	Předmět	Značka	Příklady použití	Poznámka
2.21	Hranice pohyblivá, nestálá			čára 0.101
2.22	Hranice neznatelná	-----		čára 0.121
2.23	Hranice chráněného území	— — . — — . — —		čára 0.181
2.24	Hranice ochranného pásma	— — — — . — — — — .		čára 0.191
2.26	Hranice podzemní	— — — — — — — — — —		čára 0.051
2.27	Hranice sporná	— . — . — . — . — . — .		čára 0.131

bod 11.4 přílohy má správně znít:

„11.4 Pokud nelze zhušťovací bod stabilizovat podzemní značkou, zřídí se jeden zajišťovací bod stabilizovaný kamenným hrotem podle bodu 11.3 nebo jiným způsobem zajišťujícím stejnou

kvalitu, zejména kovovými značkami osazenými do objektu.“,

v bodu 12.11 přílohy mají v obou případech místo slov „bodů 13.10“ správně být slova „bodů 12.10“.

Redakce

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 160, tel./fax: 0627/305 160. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 07/213 644, 214 177. – **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč). – **Vychází** podle potřeby. – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 160, 305 153, fax: 0627/305 160. – **Drobný prodej** - Benešov: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; Bohumín: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; Brno: GARANCE-Q, Koliště 39; Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11; Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1; M. C. DES, Cejl 76; SEVT, a. s., Česká 14; Břeclav: Moravský Jih, J. Palacha 6; České Budějovice: Prospektrum, Kněžská 18; SEVT, a. s., Krajinská 38; Děčín: Kniha, Tyršova 11; Hradec Králové: TECHNOR, Hořická 405; Cheb: „U Kadleců“, Kamenná 20; Chomutov: DDD Knihkupectví-antikvariát, Ruská 85; Jihlava: VIKOSPOL, Smetanova 2; Kadaň: Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; Karlovy Vary: SEVT, a. s., Sokolovská 53; Kladno: eL VaN, Ke stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo, Klatovy 169/I; Kolín 1: U KAŠKŮ, Karlovo nám. 46; Liberec 1: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Most: Kniha M+M, Lipová 806; Růžička, Šeříková 529/1057; Olomouc: BONUM, Ostružnická 10; Týcho, Ostružnická 3; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14; Profesio, Hollarova 14; SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; Pardubice: LEJHANEČ, s.r.o., Sladkovského 414; Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za pasáží; Plzeň: ADMA, Úslavská 2; EDICUM, Vojanova 45; Technické normy, Lábkova pav. č. 5; Praha 1: FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1; NADATUR, Hybernská 5; PROSPEKTRUM, Na poříčí 7; Praha 2: B. Wellemínová, Dittrichova 13; Praha 4: SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP-Staňková Isabela, Verdunská 1; Praha 8: InFoC Tábor, s. r. o., nám. Dr. Holého 12; JASIPA, Zenklova 60; SEVT, a. s., Pod plynojemem 93; Praha 10: BMSS START, areál VÚ JAWA, V korytech 20; Přerov: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; Sokolov: Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; Šumperk: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; Teplice: L+N knihkupectví, Kapelní 4; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Ústí nad Labem: BYTBAZAR, Tovární 33; Zábřeh: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; Zlín-Louky: INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; Zlín-Malenovice: M. K. – HESPO, areál Pozemních staveb; Znojmo: Houdková, Divišovo nám. 12; Žatec: Prodejna U pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.